

TUCHTCOMMISSIE BETAALD VOETBAL
KONINKLIJKE NEDERLANDSE VOETBALBOND

1. Het verloop van de procedure

Per e-mailbericht van 10 november 2025 is de heer M. Hamdaoui, hierna 'de speler', door de aanklager betaald voetbal, hierna 'de aanklager', ten laste gelegd dat hij zich tijdens de wedstrijd FC Twente – SC Telstar van 10 november 2025 schuldig heeft gemaakt aan het slaan van een tegenspeler.

De aanklager heeft met voornoemd e-mailbericht via SC Telstar aan de speler een schikkingsvoorstel gedaan, dat in hield dat, gelet op de aard en de ernst van het strafbare feit en rekening houdend met zijn blanco strafkaart, de speler met ingang van 10 november 2025 wordt uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van 1 jaar.

Het schikkingsvoorstel is niet geaccepteerd met als gevolg dat de zaak aan de tuchtcommissie betaald voetbal, hierna 'de tuchtcommissie', is voorgelegd. De tuchtcommissie heeft in aanwezigheid van de aanklager de zaak op donderdag 13 november 2025 mondeling behandeld. Zij heeft bij die gelegenheid de speler gehoord, bijgestaan door de heren mr. L. de Jager, de gemachtigde, en de heer P. Hofstede, technisch manager bij SC Telstar. Bij de mondelinge behandeling is onder meer kennisgenomen van de tv-beelden van ESPN.

2. Standpunt en vordering van de aanklager

De aanklager acht het ten laste gelegde op basis van onder andere de verklaringen van de arbitrage en de tv-beelden bewezen: de speler heeft zich schuldig gemaakt aan een gewelddadige handeling.

Volgens de aanklager is sprake van een gewelddadige handeling als sprake is van buitensporige inzet of geweld, niet in strijd om de bal, jegens een tegenstander, medespeler, official, toeschouwer of andere persoon. Ook het opzettelijk slaan in gezicht of op hoofd met hand of arm valt hieronder, tenzij de kracht verwaarloosbaar is.

Uit de tv-beelden blijkt dat de tegenstander de speler langdurig vasthoudt, waardoor hij wordt belemmerd richting de bal te gaan. De scheidsrechter fluit voor deze overtreding. Op dat moment maakt de speler een zwaaiende beweging met zijn arm tegen het lichaam van de tegenstander. Volgens de aanklager is deze beweging niet hard, maar wel raak en bewust. Dit is geen losrukkende beweging, zoals door de speler gesteld; bovendien was de actie volgens de aanklager al voorbij. De aanklager acht deze reactie ongepast, vindt de rode kaart terecht en meent dat een straf passend is.

De aanklager heeft een schikkingsvoorstel gedaan van 3 (drie) wedstrijden uitsluiting, waarvan 1 (één) voorwaardelijk. De richtlijn voor het slaan van een tegenstander schrijft 4 (vier) wedstrijden voor, waarvan 1 (één) voorwaardelijk voor. Er is geen sprake van recidive. De aanklager heeft in het voorstel één wedstrijd minder opgelegd vanwege verzachtende omstandigheden: de speler werd langdurig vastgehouden en de slag was ongericht. Omdat het voorstel niet is geaccepteerd, volgt het beleid dat bij behandeling ter zitting een hogere straf wordt gevorderd. De aanklager verzoekt daarom een onvoorwaardelijke uitsluiting van 3 (drie) wedstrijden onvoorwaardelijk.

3. Standpunt van en namens de speler

De speler verzoekt primair om vrijspraak van het tenlastegelegde: het plegen van een gewelddadige handeling jegens een tegenstander. Subsidiair, indien de tuchtcommissie tot een bewezenverklaring komt, verzoekt hij om strafmatiging.

Volgens de speler is het voor de waarheidsvinding ingewikkeld dat de tegenstander niet kan worden gehoord. Deze verklaarde na de wedstrijd dat hij “een arm vol in het gezicht” kreeg, maar op de tv-beelden is te zien dat dit niet klopt. De tegenstander houdt de speler langdurig vast, trekt aan hem herhaaldelijk en belemmert hem richting de bal te gaan. Alle andere getuigen bevestigen dat er geen contact met het gezicht is geweest.

De speler stelt dat zijn beweging in deze context moet worden beoordeeld: hij wordt secondenlang hevig vastgehouden, uit balans gebracht en probeert zich staande te houden en de bal af te schermen. Op het moment dat de scheidsrechter fluit, maakt hij een zwaaiende beweging met zijn arm, die de borst van de tegenstander raakt. Niet hard, niet opzettelijk, maar als reactie op een voortdurende overtreding. Er is geen sprake van buitensporige kracht of opzet. De rode kaart lijkt te zijn ingegeven door het theatrale gedrag van de tegenstander en diens onjuiste verklaring.

Op basis van de tv-beelden en de verklaringen is de overtreding volgens de speler niet bewezen. De speler verzoekt de tuchtcommissie hem vrij te spreken.

Mocht de tuchtcommissie toch tot een straf komen, dan moet deze aanzienlijk worden gematigd gelet op soortgelijke zaken uit het verleden. In de zaak L. Openda werd drie wedstrijden, waarvan één voorwaardelijk, opgelegd voor een bewezen krachtige elleboogstoot zonder dat sprake was van een overtreding door de tegenstander. In de zaak A. Grbic werd volgens de speler deze straf opgelegd voor een ellenboog vol in het gezicht, buiten een duel. Het onderhavige geval is volgens de speler veel lichter: geen opzet, geen kracht, geen letsel, en bovendien een reactie op een overtreding. Gelet op deze omstandigheden en de blanco strafkaart van de speler is hooguit een minimale straf passend.

4. Aanvullende reacties

De aanklager persisteert dat de armbeweging na het fluitsignaal van de scheidsrechter is gemaakt. Daarnaast stelt de aanklager dat de speler bewust een armbeweging naar achteren heeft gemaakt en betwist dat de tegenstander tegen de arm van de speler is aangelopen zoals de speler heeft gesteld. Voorts stelt de aanklager dat andere – door de speler ter zitting getoonde – overtredingen die tijdens een wedstrijd al door de arbitrage zijn beoordeeld, buiten het tuchtrechtelijke beoordelingskader van de aanklager vallen.

De speler stelt dat op basis van de tv-beelden niet kan worden vastgesteld of er sprake was van een strijd om de bal en al helemaal niet of de spelers op dat moment stilstonden. Het aanhalen van jurisprudentie is aangehaald vanwege de bestraffing en de vraag is of de onderhavige tuchtzaak zich wel verhoudt tot de in de eerdere genoemde aangehaalde zaken opgelegde straffen.

5. Bewezenverklaring

De tuchtcommissie acht het aan de speler ten laste gelegde bewezen. De bewezenverklaring steunt op de navolgende bewijsmiddelen:

- De verklaring van de scheidsrechter, de heer M. Vos, zakelijk weergegeven luidende:

“(...) Op het moment van het fluitsignaal zag ik dat Hamdaoui met zijn rechterarm een duidelijke slaande beweging naar achteren maakte, waarbij hij Hlynsson op het bovenlichaam raakte (...).”

- De verklaring van de VAR, de heer J. Kamphuis, zakelijk weergegeven luidende:

“(...) In reactie op dit vasthouden maakt Mohamed Hamdaoui een slaande beweging met zijn arm naar achteren en raakt zijn tegenstander hierbij op de hals (...)

- De op zitting vertoonde tv-beelden.

6. Het oordeel van de tuchtcommissie

De tuchtcommissie moet beoordelen of de speler zich schuldig heeft gemaakt aan het slaan van een tegenstander, zoals door de aanklager ten laste is gelegd, waarbij als uitgangspunt Daarbij geldt dat volgens de Spelregels Veldvoetbal 2025/’26 sprake is van een gewelddadige handeling wanneer een speler

buitensporige inzet of geweld gebruikt tegen een ander, zonder dat dit gebeurt in een poging om de bal te spelen. Ook het opzettelijk slaan in het gezicht of op het hoofd met hand of arm valt hieronder, tenzij de kracht verwaarloosbaar is.

De tuchtcommissie dient vast te stellen of de handeling van de speler als buitensporige inzet of geweld kan worden aangemerkt. Voor een bewezenverklaring kan ook het zogenaamde voorwaardelijk volstaan: de speler heeft bewust de aanmerkelijke kans aanvaard dat hij de tegenstander zou raken. Op basis van de ter zitting getoonde tv-beelden en de verklaringen in het dossier oordeelt de tuchtcommissie dat deze omstandigheid zich hier voordoet.

In deze zaak hebben zowel de scheidsrechter als de VAR duidelijk verklaard en de tuchtcommissie acht die verklaringen betrouwbaar. Uit de tv-beelden blijkt dat de speler, nadat hij langdurig werd vastgehouden, met hoge snelheid zijn rechterarm naar achteren zwaait en de tegenstander ter hoogte van zijn kin/hals raakt, waardoor deze ten val komt. De tuchtcommissie oordeelt dat de speler rekening had moeten houden met de nabijheid van de tegenstander. Hoewel geen opzet in de zin van doelbewuste intentie is vastgesteld, heeft de speler door deze beweging bewust het aanmerkelijke risico aanvaard dat hij de tegenstander zou raken en aldus mogelijk letsel zou veroorzaken. Dit wordt gekwalificeerd als voorwaardelijk opzet. De tuchtcommissie oordeelt dat de speler door zijn arm met kracht en snelheid naar achteren te zwaaien in de richting van de tegenstander de veiligheid van de tegenstander in gevaar is gebracht. Dit valt onder buitensporige inzet en wordt aangemerkt als een gewelddadige handeling.

Het verweer van de speler, dat hij handelde om zich los te rukken van het trekken door de tegenstander en de aanval wilde continueren, wordt door de tuchtcommissie gepasseerd. Uit de tv-beelden blijkt dat de handeling eerder voortkwam uit frustratie over het trekken van de tegenspeler dan dat de speler het spel snel wilde continueren. Bovendien had de speler zich, naar het oordeel van de tuchtcommissie, op een minder risicovolle manier kunnen losrukken.

Op basis van het voorgaande acht de tuchtcommissie het aan de speler tenlastegelegde wettig en overtuigend bewezen.

Bij het bepalen van de straf houdt de tuchtcommissie rekening met alle relevante feiten en omstandigheden waaronder het ten laste gelegde heeft plaatsgevonden, de strafkaart van de speler en hetgeen tijdens de zitting naar voren is gebracht. Hoewel de tuchtcommissie tot het oordeel komt dat sprake is van een gewelddadige handeling, ziet zij aanleiding om de straf te matigen ten opzichte van de eis ter zitting. Daarbij neemt de tuchtcommissie de door de aanklager genoemde strafverlichtende omstandigheden, zoals de blanco strafkaart van de speler en het langdurig trekken van de tegenstander, in aanmerking. De aard en ernst van de overtreding rechtvaardigen naar het oordeel van de tuchtcommissie een matiging van de straf.

Alle omstandigheden overwegende, komt de tuchtcommissie tot de volgende beslissing.

7. De beslissing

Bewezen wordt verklaard hetgeen onder 5. is vermeld. De speler is met betrekking tot de overtreding strafbaar.

De speler wordt met ingang van 12 november 2025 uitgesloten van deelname aan competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB tot de dag, volgende op die, waarop het eerste elftal van zijn club 3 (drie) achtereenvolgende competitie-, play-off- en/of bekerwedstrijden van de KNVB heeft gespeeld, waarvan 1 (één) wedstrijd voorwaardelijk, zulks met een proeftijd van één jaar.

De kosten van de mondelinge behandeling worden ten laste gebracht van SC Telstar.

Aldus beslist op 12 november 2025 door de heer mr. N.J. Batelaan, voorzitter, de heer mr. D van den Brink en de heer F.M.L. van den Elzen, leden, bijgestaan door de heer mr. M. Faouzi, secretaris.